

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO (LETO) XXXII. (26)

Štev. (No.) 49

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

6. decembra 1973

Mi in naši v latinski

Ameriki

Pod tem naslovom je v ljubljanskem „Delu“ dne 11. novembra izšel doig članek, ki skuša dati potovanju podpredsednika S. F. R. J. Mitja Ribičiča na Peronovo slovesnost ob prevzemu vlade, velik političen pomen in uspeh, domačim bravcem lista pa svojevtrstno razlago zapletenih razmer na tem koncu sveta.

List in Ribičič nista mogla mimo dejstva, da živi v Argentini mnogo tisoč jugoslovanskih izseljencev: Hrvatov, Slovencev in tudi Srbov, ki si skušajo tu ustvariti nov dom. Takole beremo v Delu: „Ob koncu razgovora se je M. R. zadržal še pri vprašanju naših izseljencev in prisotnosti Jugoslavije na tem kontinentu. Dejansko je Ribičič kot prvi vidnejši politik Jugoslavije navezal neposredne stike z jugoslovanskimi izseljenci v Argentini, ki jih je okrog 150 do 200 tisoč, od katerih okrog 40 tisoč Slovencev. Vsi so zvesto ohranjali naše koronine in se ograževali od politične emigracije, tako belogardistične kot ustaške. Najmanj 90 odstotkov izseljencev je rodoljubno, jugoslovansko nastrojenih, z velikim domotožjem po domovini, ki pa jim njihove iskrene ljubezni s kakšnimi posebnimi dobrotami ne vrača. Njunker nismo našli dobrih knjig. Klubi so slabo oskrbovani. Šolske knjige, ki jih ob zamenjavah pošiljamo v Vevče, bi tam med izseljenci prišle zelo prav. Ta odnos bomo morali menjati.“

Tako Ribičič. Kot prvi znak, da bo odslej drugače, je jugoslovansko veleposlaništvo letos za Vse svete položilo venec na pokopališču tamkajšnjih izseljencev. Vsaj nekaj! Kot medel opomin na tiste, ki so 30, 40 let, pozabljeni od domovine, dohivali v tujih zemlji.

Gospod Ribičič je bil le nekaj dni v Argentini. Moral je biti navzoč pri vseh dolgotrajnih ceremonijah, ki so prirejene vedno tako, da tuji gostje dobe čim ugodnejšo sodbo o razmerah v deželi, katere gosti so. Tako ostane malo časa za to, da bi tako odlična osebnost kot je Ribičič, prišel v direkten stik s svojimi sorojaki, sprejem deputacij, morda zakuska za povablence, obisk na domu tega ali onega veljaka in konec. Vse druge informacije mu pripravi poslaništvo, lepo sestavljeno in napisano, tako da bo slika jasna za uradne oči in da v poročilo ne bo prišlo ničesar, kar bi vrglo senco na stranko in njene predstavnike. V takem poročilu bi poslaništvo moralo dati vsaj za domačo uporabo malo bolj natančno število naših ljudi v Argentini. Ugibanje med 150 in 200 tisoč je že preveč površno in znak, da doma nimajo nobene resne statistike o svojih ljudeh v tujini. Vsiljuje se nam sum, da so jih že črtali iz svojih računov.

G. Ribičič, ki je kot majhen fantek s svojimi starši in sestrico tudi moral v „emigracijo“ iz laškega Trsta na slovenski Rakek, menda ni pozabil svojih 30 tisoč sorojakov na Slovenskem Primorju, ki so vzdržali na svojih domovih dokler so le mogli. Pretepal so jih, učitelji so slovenskim otrokom pljuvali v usta, če so se predrznili v šoli spregovoriti slovensko besedo, nalivali so jih z ricinovim oljem, internirali jih na Liparskih otokih, polnili z njimi ječe, streljali jih v hrbet, ponižali jih na stopnjo brezpravnih sužnjev. Zato so odšli čim dalj od fašistov. Z edino željo, da bi prišel čas, ko bo za Primorje zasijal dan pravice in svobode. Ko je prihajal dan obračuna s fašizmom, so ti tisoči z vsem navdušenjem pozdravljali vsak udarec, ki ga je dobil fašizem, pa naj pride od kogar koli. Iz daljave so tudi v Titu videli le rešitelja iz pod fašizma in nič drugega. Toda, ko so oni tu v daljini klicali „živio“ Titu, so titovi vojščaki v bratskem objemu z italijanskimi pobijali slovenske ljudi na Turjaku, v Grčaricah in še marsikje. Kakšna ironija!

Ali se smemo čuditi, da je večina teh ljudi razočaranih nad vsem, ne le nad Titovim režimom, ampak tudi nad

OB 30-LETNICI TEHERANSKE KONFERENCE

Leto 1943 je bilo gotovo prelomno leto v drugi svetovni vojni in prav konferenca v Teheranu v prvih dneh decembra pomeni tisto točko, ki je dogajanje med zahodnimi zavezniki prevesilo v naše zlo. Teheranska konferenca je gotovo začetek vse nesreče, ki je nas zadela v poznejših letih, in tudi vseh nesporazumljen in mrzlih vojn, ki so nastale potem v „miru“, h kateremu je utrla prvo — zgrešeno pot — teheranski sporazum med tremi velikimi: Rooseveltom, Churchillom in Stalinom. Ta „sporazum“ bi se prav tako in z večjo pravico lahko imenoval „kapitulacija zahodnih demokracij pred sovjetskim diktatorjem“.

Kako je prišlo do te kapitulacije, je danes po tridesetih letih že precej jasno in posledice tudi, saj pomeni ta konferenca nič manj kot prvi velik uspeh Stalinov na poti k osvajanju sveta s pomočjo Amerike in Angležev, torej k dosegi tistega cilja, ki ga je pet let prej skušal doseči s pomočjo Nemcev v zloglasnem paktu, ki je sprožil drugo svetovno vojno. Tedaj je bil Hitler tisti, ki je Stalinu preprečil uspeh, ko ga je napadel, zdaj pa je bil Roosevelt tisti, ki mu je dal vse zaupanje ter si postavil za cilj, storiti vse, da prepreči kakršnokoli nezaupanje Stalinovo do zahodnih demokracij. In celo kritičnejša Churchilla je pritegnil pod svoj vpliv, oziroma ga je s pomočjo „prijatelja“ Stalina preglasoval.

Rooseveltova vroča želja je bila od vstopa v vojno srečati se osebno s Stalinom. Na nobenem dosedanem sestanku med Rooseveltom in Churchillom ni bil Stalin navzoč, celo odbijal je vsako povabilo.

Dve veliki medzavezniški zadevi sta mučili v času pred konferenco oba zahodna zaveznika. Roosevelt je skrbelo zavezništvo s Stalinom, ki je delal vtis, da se spričo zavlačevanja zahodne invazije v Evropo skuša na svojo roko sporazumeti z Nemci o „separatnem miru“. Stalin je namreč nenehno zahteval invazijo in naravnost zmerjal Churchilla zaradi odlašanja. Ta pa je namesto invazije na Balkan in vse svoje sile obračal v to smer, da Balkan napravi največje vojno bojišče zaveznikov. Tedaj je bil v vprašanju celo vdor skorzi Ljubljanska vrata. Zato je pritiskal na protinacistične sile na Balkanu, naj pobijejo „čim več Hunov“, hujšal je na

narodom in domovino. Zato se ne zanimajo za šole in knjige, zato so klubi slabo oskrbovani, zato je preminula že zadnja sled prosvetnega dela med njimi. Smilijo se nam in razumemo jih. Rdeči režim jih je le naučil psovati novonastajajoče ob prihodu in pljuvati nanje, drugega jim pa ni dal.

Če bi tisti, ki so Ribičiču zapisali „promemorijo“ bili dovolj zreli bi morali napisati nekaj več tudi o emigraciji, ki je Slovenijo zapustila kot žrtev rdečega fašizma, tistega, ki se danes brati s svojimi rdečimi laškimi tovariši na škodo narodu.

Ta naša emigracija obstoja. Vemo kako stvari stoji: Prvo emigracijo je režim pozabil, drugo pa sovraži in mu je silno neprijetna, ker je dokazala, da so tisti, ki resnično ljubijo svoj narod in njegove svetinje, zmorni heroičnih žrtav, da se ohranijo, upam da so mu vsaj za osebno informacijo povedali, da imamo v velikem Buenos Airesu venec šol, osnovnih, srednjih in visokih, kjer se v slovenskem duhu vzgaja blizu tisoč slovenske mladine.

Doma vozijo izločene knjige v Vevče, mi pa tiskamo svoje, brez podpore od domovine. Saj bi je niti ne sprejeli, ker vemo, da bi bil dar vezan na našo kapitulacijo.

Tudi druge knjige tiskamo: zbornike, romane, pesniške zbirke, izdajamo celo vrsto časopisov in revij, vseh mogočih strok, ki se lahko pišejo brez vsake

potrebe. Po bitki na Neretvi za celotno 1943, kjer je partizanom uspelo pobegniti, so četniki v bojih izgubili mnogo sil, za kar se je Mihačević vprl angleškim zahtevam, ki bi radi, „la žrtvuje zadnjega Srba za njihove interese. pomoči pa jim ne daje.“ Churchill je protestiral in odslej iskal pomoči obojestranih sil pri invaziji, o kateri je bil Mihajlovičev štab obveščen že za koncem maja in se pripravljala nanjo. Nasprotno pa so partizani prav tedaj paktirali z Nemci — po navodilih Stalina samega iz Moskve, kakor piše zgodovinar Hagen, da se skupno upro tej „AA-invaziji na Balkan.“

Churchill ni vedel o tej intrigi in je skušal začeti invazijo na Balkan, preden se tam začne državljanska vojna med obema frakcijama, pa v Quebecu pri sestanku z Rooseveltom ni uspel, Roosevelt je namreč v tej težnji Churchill videl samo cilj — angleško imperialistično ekspanzivnost v te kraje, ne pa rešitve vse Vzhodne Evrope do Dunaja in čez povojnega komunizma. Ukrajinski vojni zgodovinar piše, da so na Ogrskem in v Ukrajini samo čakali na invazijo na Balkan, da se takoj tudi oni upro Nemcem.

Res pa je, da je tudi Churchill postalval vojaški strateški uspeh nad ideološkega, kajti na poti v Teheran se je sestel s svojim zastopnikom pri Titu z MacCleonom, ki mu je poročal v Kairu o Titu in njegovih komunistih, da bo po vojni vladal v Jugoslaviji on in ne Mihajlovič. Tedaj ga je činično vprašal Churchill: „Ali boš po vojni živeli v Jugoslaviji?“ In ko je on odgovoril: „Ne“, je tudi Churchill rekel: „Jaz tudi ne!“ Torej je Churchill vedel, da je Tito podaljšek komunizma, da pa vendar ne more ničesar storiti proti.

V Teheranu se je Churchill spet zavzel za invazijo na Balkan pa je na zahtevo Stalina in s podporo Roosevelta til sklep propadel. Ko je tako Churchill propadel s svojo najhujšo idejo — in reči moramo tudi, edino ki bi mogla rešiti vso Zahodno Evropo komunizma! — se je tedaj poprijel druge: pomiriti v Jugoslaviji nasprotstva. Ko pa je bil pri tem vprašanju Roosevelt za to, da se daje enaka pomoč četnikom kot partizanom, je Churchill bil za pomoč samo

kontrolne od zgoraj, stvar, ki doma še ne pride na misel nikomur.

Imamo celo vrsto prosvetnih domov z odri, gledališkimi družinami, s knjižnicami; imamo vrsto pevskih zborov, telovadnih in športnih skupin, svoje orkestre in godbe, vojsko narodnih noš, ki vzbujajo veliko pozornost ob naših slovesnih prilikah, ko se nas zbere na tisoče, da obnavljamo našo voljo do obstanka in da svetu povemo, kdo smo in zakaj smo tudi tu. Vse to in še marsikaj, kar bi v zvezi z tem lahko povedal s pol stavkom, rekoč, da „se pravi emigranti ogražajo „od politične emigracije...“ Bog varuj, da bi mislili ali želeli, da bi nas dobrohotno omenil ali priznal naše delo. Mi tega ne potrebujemo. Imamo raje psovko, kot pohvalo rdečih.

Hudo nam je pa, ko vidimo razočaranje pri naših primorskih Slovencih. Iz enega fašizma so padli v drugega. V borbi za zmago drugega so storili v dobri veri svojo dolžnost. Potem so jih pustili ob strani. Ni čuda da so zagrenjeni in razočarani, da „se enostavno ne grede več.“ Kaj pa naj store drugega, če so pa iz ust enega najvišjih predstavnikov sedanjega režima v naši domovini slišali, da domovina njihove iskrene ljubezni do nje ne vrača in da zaenkrat ne more povedati nič drugega kakor da je bil v imenu vlade položen za Vse svete venec na pokopališč naših izseljencev. Vsaj nekaj!

Integración y prosperidad Latinoamericana

Después de muchos años de investigaciones y estudios tendientes a obtener energía eléctrica del río Paraná y mejorar sus condiciones para la navegación, se llegó finalmente a la concreción del tratado que tiene como finalidad la construcción de una gran represa hidroeléctrica que se levantará en la zona de Yaciretá-Apipé, y cuya realización y aprovechamiento corresponderá conjuntamente a la Argentina y a la República del Paraguay.

Los ministros de Relaciones Exteriores de ambos países emitieron una declaración conjunta en la que expresan que la firma del tratado, llevada a cabo el día 3 del corriente, está inspirada “en los vínculos de fraterna amistad que unen a los pueblos del Paraguay y de la Argentina” y en el convencimiento “de que el bienestar y la prosperidad de ambas naciones demandan una acción conjunta cada vez más dinámica” a fin de “realizar todos los esfuerzos posibles para acelerar el proceso de integración latinoamericana”.

Argentina y Paraguay han dado así un nuevo y trascendental paso hacia el progreso de cada uno de sus pueblos y, especialmente, hacia el bien común de las naciones que integran la gran familia de América latina.

Z delavei je križ — komunisti so brezbrizni

V Beogradu je bila 6. novembra 44. seja Predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije kateri je predsedoval predsednik CK ZK Bih Branko Mikulić, med drugim so določili, da bo deseti kongres ZK v Beogradu meseca maja prihodnjega leta. Na seji so govorili predstavniki vseh republik in iz dolgovoznih referatov je razvidno, da ima novi komunistični režim pri poglobitvi in utrjevanju komunizma, pred vsem pa centralizma v komunistični partiji veliko težav in ne gre vse tako gladko, kot so upali tedaj, ko so bili pred dvema leti izločeni iz vodilnih mest Kavčič, Tripalo, Nikežić in drugi kot reformisti.

Iz referatov je razvidno pred vsem to, da delavstvo in mladina kažeta najmanj zanimanja za partijo in da je opozicija proti novemu režimu močna.

Kiro Gligorov je kot glavni govornik ugotovil sledeče: „Pomembnih uspehov pri uresničevanju nalog iz pisma nismo niti približno izkoristili za okrepitev razredne osnove ZKJ. Kajpada je zelo pomembno, da smo ustavili večje odhajanje delavcev iz ZK. Toda kar zadeva njihovo sprejemanje v ZK, nimamo po-

Titu. In ta sklep je konferenca tudi sprejela.

Odslej je igral Churchill na Tita, prepričan da je — njegov človek, in da bo samo v sodelovanju z njim lahko zaginjal sebi vpliv v novi državi. Na povratku preko Kaira je že zahteval pri jugoslovanski vladi in pri kralju Petru, da odpusti generala Mihajloviča iz vlade. In v parlamentu v Londonu je začetkom januarja jasno izpovedal: da bo odslej podpiral v Jugoslaviji samo Tita — komunista.

Teheran pomeni zmago Stalina nad Zahodnimi zavezniki. Znal je razpustiti Kominterno, poživl Sv. sinod s patriarhom, in postal zagovornik demokracije, da je visoki ameriški diplomat izjavil poljskemu poslaniku Chiechanowskemu: „Med Stalinom in Rooseveltom gledanjem ni razlike. Mislim, da se vsi motite, ko smatrate Stalina za komunisto.“ Amerika je postala nositeljica zaupanja in iskrenega sodelovanja s Stalinom. Po Teheranu se začne v svetu titovska legenda o njegovi borbi z okupatorji. To je odslej vodil Churchill, dočim je Roosevelt — po poznejšem poročilu zadnjih ameriških članov v Mihajlovičevem štabu — želel še vse leto 1944 pomagati četnikom, pa so mu Angleži preprečevali.

In zanimivo je, da je Truman generala Mihajloviča po smrti odkloval z visokim odlikovanjem za vojaške zasluge zaveznikom, Churchill pa je l. 1946 moral javno priznati, da je napravil „največjo napako med svetovno vojno, da je pomagal Titu.“

Najbolj pa je označil to krivdo tisti ameriški publicist, ki je napisal sodbo: „Da je danes Jugoslavija komunistična, smo krivi mi, ker nismo prišli tja.“

In ta odločitev AA, da „ne grede tja“, se je odločila v Teheranu decembra 1943. Šli pa so tja Sovjeti z Rdečo armado Toljubuhina. td

zitivnih rezultatov. To dokazujejo tudi podatki o novih članih Zveze komunistov v prvi polovici letošnjega leta. Iz teh podatkov je razvidno, da smo sprejeli za 4,4 odstotka manj delavcev kot v letu 1972. Še slabše je z včlanjevanjem mladine v ZK. Popolnoma jasno je, da ti neugodni rezultati sprejemanju delavcev v ZK še zdaleč ne izražajo resničnega stanja idejne zavesti in razpoloženja našega delavskega razreda do ZKJ. O tem govori rezultati veliko težav in ne gre vse tako gladko, kot so upali tedaj, ko so bili pred dvema leti izločeni iz vodilnih mest Kavčič, Tripalo, Nikežić in drugi kot reformisti.

Kiro Gligorov je tudi potožil, da je tudi med člani partije veliko povsem pasivnih. Takole je dejal:

„Kljub očitnim uspehom govorijo nekatere analize, da v osnovnih organizacijah ZK nimamo dovolj množičnega dela, da veliko komunistov nima nikakšnih obveznosti v organizacijah in da je veliko pasivnih. Rezultati dokazujejo, da te ponekod neaktivnih tudi do 40 odstotkov komunistov, 30 odstotkov komunistov pa nima nobene obveznosti. Boj za uresničevanje nalog iz pisma ni enakomerno zajel vseh organizacij ZK, zato nas čakajo zelo pomembne naloge pri usmerjanju organizacij ZK v konkretno politično akcijo.“

Glede opozicije proti novemu komunističnemu režimu je Gligorov priznal:

„Čeprav se je vodilna vloga ZK in revolucionarno razredna usmeritev v praksi ZK okrenila, še nismo odpravili vseh odporov zoper to usmeritev. Odpori so delno posledica še nepremaganih nacionalističnih in liberalističnih teženj. Obstojijo celo v sami Zvezi komunistov in se izražajo v preostalih pojavih federalizacije ZKJ. Odpore te vrste moramo dosti vztrajneje zatirati, ker nam povzročajo veliko škodo.“

Da je odpor proti sedanji politiki ZK močan je priznal Vojo Srzetič, ki je dejal:

„Ne moremo pa biti zadovoljni z uresničeno identifikacijo raznih struj in smeri. O tem priča dejstvo, da se v vseh organizacijah, v vseh družbenih okoljih še niso dovolj odločno postavili po robu in zlomili odpora, ki ga je čutili proti samoupravni poti razvoja.“

Med drugimi je govoril Franc Šetinc, ki pa ni bil tako odkritosrčen kakor govorniki drugih republik. Hotel je dati nekako obliž na rane, ki so jih razkrivali drugi in je dokazoval, da se krepi kadrovska zavest komunistov Slovenije in da v Sloveniji število članov partije raste, češ, da so sprejeli v prvi polovici letošnjega leta v ZK, 3900 novih članov, to je 6 odstotkov vsega članstva v Sloveniji. S to ugotovitvijo pa Šetinc slike, ki so jo podali ostali govorniki ni mogel popraviti, posebno še ker je priznal, da so tudi v Sloveniji problemi „pri razširjanju idejnih in političnih vprašanj.“

PONOVNI SPOPADI NA BLIŽNJEM VZHODU

KISSINGER PONOVOVNO POTUJE

Panarabska konferenca v Alžiru je po treh dneh vrhunskih zasedanj sklenila v sredo 28. novembra, da naj se nadaljuje mirovni pogovori z Izraelom, da se tako doseže trajni mir med Arabci in Izraelci. A ista konferenca je postavila tudi ceno: brezpogojen umik judovskih oddelkov na meje, ki so bile veljavne pred šestdnevno vojno iz leta 1967.

Čeprav so bili sklepi alžirskega zasedanja navdahnjeni z mirom, je skoraj takoj nato Egipt zapustil mirovne razgovore, ki so potekali med izraelskim generalom Yarivom in arabskim generalom Mohamedom Gammazjem na sueski mirovni črti. Pogovori, ki so 4. novembra pripeljali do podpisa premirja, so se tako ponovno izjalovili. Egipčanski predstavniki so obtožili Izrael, da ne izpolnjuje podpisane pogodbe, kar so seveda Judje zanikali.

Kot posledica prekinjenih pogovorov je prišlo do ojačenih spopadov na vsej sueski črti. Po mnenju mednarodnih opazovalcev je napetost taka, da lahko vsak trenutek povzroči novo eksplozijo. V takem ozračju je poveljnik vojaških oddelkov Združenih narodov, general Ensi Siilasuo odšel v Jeruzalem, da od izraelskih vodij doseže pripravljenost na ponovne razgovore. Sama ministrska predsednica Golda Meir je izjavila, da je Izrael pripravljen nadaljevati pogajanja, da pa ima general Yariv točna navodila glede izraelskih zahtev, od ka-

terih ta država ne more odstopiti. Je pa Golda Meir izrazila upanje, da bo kljub trenutnem stanju prišlo do mirovne konference, o kateri je bilo sklenjeno, da se bo odvijala v Ženevi po 18. decembru.

Še večja napetost pa vlada na severni fronti, kjer je na Golanski planjavi prišlo do hudih spopadov med izraelsko vojsko in sirijskimi oddelki. Sirija je bila od vseh početkov kaj malo pravišna na mir z Judi. Novi tankovski spopadi in dvojni težki artiljerije ponovno ukine upe na mir. Obnovljene sovražnosti, ki so prvič prišle do izraza prav 1. decembra, so se nadaljevale tudi pretekli ponedeljek 3. medtem ko je zlasti severnoameriška diplomacija pripravljala novo mirovno ofenzivo, ki naj bi rešila pereč problem Bliznjega vzhoda.

Prvi sad te ofenzive naj bi bilo Kissingerjevo potovanje na vojno področje. Obiskal bi bajte Damask, kamor ob priliki svojega zadnjega potovanja še ni mogel iti. Sirija je prekinila diplomatske odnose z ZDA leta 1967 ob priliki šestdnevne vojne. Kissingerjev obisk bi bil v tej luči še bolj pomemben. Ameriški zunanji minister ima namen obiskati tudi Saudijevo Arabijo, kjer bo skušal doseči vsaj omilitve, če ne celo pregled petrolejske vojne. Gorivo je namreč trenutno največji problem ne le ZDA ampak tudi Evrope in sploh celotnega sveta.

Urugvaj preganja komuniste

V PRIPRAVI ZAKON PROTI LEVIČARSKIM ORGANIZACIJAM

S prvim decembrom se je v Uruguaju postrilo preganjanje levičarskih elementov. Urugvajska vlada je ta dan prepovedala obstoj vseh levičarskih skupin in s posebnim dekretom ukinila njih nadaljno delovanje.

Boj proti marksistični levici ima svoj izvor v ostrem nastopu proti prevratni Tupamarom, ki ga je začel že prejšnji predsednik Pacheco Areco. Sedanji predsednik je, spričo levičarske nevarnosti 27. junija t. l. razpustil parlament in začel voditi državo z dekreti. V tem ga podpirajo oborožene sile, ki so pravzaprav povzročile razpust parlamenta. Sedanje napeto stanje pa, ki je vodilo do odločnega vladnega posega, se je začelo 27. oktobra, ko je na državni univerzi v Montevideo eksplodirala bomba in je bil smrtno ranjen levičarski študent. Predsednik je interveniral univerzo, kjer so varnostni organi našli večje količine eksplozivov in prevratnega materiala. Levičarske skupine so po tem dogodku postale še bolj aktivne, zaradi česar jih je vlada sedaj prepovedala.

Prepoved je zadela vse članice poli-

tične formacije široke Fronte (Frente Amplio) razen krščanske demokracije in skupine odcepov od tradicionalnih strank ki jo vodi senator Michelini. Prepovedane pa so: Komunistična stranka (po 50 letih nemotenga delovanja v Uruguaju), Socialistična stranka, Ljudska zveza, Revolucionarno vzhodno gibanje, Revolucionarna komunistična stranka, Federacija Univerzitetnih študentov, Delavsko-študentski odpor, Federacija revolucionarnih študentov, in druge skupine, katere delujejo pod oznako „samobrambe“.

Doknčno je bil prepovedan tudi dnevnik El Popular, njegov naslednik Crónica in „vsi časopisi, ki bi po svojem vedenju in orientaciji predstavljali nadaljevanje časopisov, katerih ukinitve je določena“. Ob tej priliki je bil aretirani tudi direktor omenjenih dnevnikov Eduardo A. Viera. Aretiranih je bilo tudi več drugih levičarskih političnih figur, vendar njihovih imen vlada ni objavila. Drugi levičarski vodje pa so zapustili državo. Večina je pobegnila v Argentino.

Opazovalci menijo da uruguajska

Mednarodni teden

LEONID BREZNEJEV, glavni tajnik sovjetske Komunistične partije je potoval pretekli teden v Indijo, kjer se je mudil pet dni. Kot sad tega obiska so bile podpisane med Indijo in Sovjetsko zvezo štiri pogodbe, ki predvidevajo medsebojno tehnično in gospodarsko sodelovanje. V medsebojnih pogovorih pa je tudi prišla na dan snov o „kollektivni varnosti v Aziji“, snov, ki gotovo ne izključuje kitajske nevarnosti, katero imajo v Sovjetski zvezi vedno pred očmi.

V PERUJU so ponovno na dnevnem redu študentovski izgrede. Tako je v mestu Ayacucho prišlo do hudih spopadov, v katerih je bil ubit eden izmed študentov, večje število pa je bilo ranjenih.

BOLIVIJA in Brazil sta podpisala medsebojno pogodbo v kateri je bilo sklenjeno, da bo prva drugi prodala izredne količine petrolejskega plina. Količina bo narasla v prvi etapi na 240 kubičnih čevljev na leto. Brazilija pa bo poleg tega zgradila plinovod in na jugu Bolivije pomagala graditi veliko industrijsko središče.

NIXON bi bil pripravljen ukazati ponovno bombardiranje v Indokini, če bi se ponavljale komunistične ofenzive. Tako je izjavil tajnik za obrambo James R. Schlesinger.

V MISIONES, severni argentinski provinci, je strmoglavilo letalo v katerem so potovali guverner, podguverner, žene obeh in ena guvernerjeva hči. Pilot in štirje potniki so bili mrtvi. Pri življenju je čudežno ostala le guvernerjeva hči.

BEN GURION, oče moderne izraelske države, je umrl v Jeruzalemu. Mož, ki je največ storil, da so Judje dobili svojo državo, in jo vodil skozi petnajst let, je na posledicah možganske kapi izdihnil v 87 letu starosti.

KARDINAL ŠTEFAN WISINSKI, ki se nahaja v Rimu od 20. novembra, je bil doslej dvakrat sprejet pri svetem očetu Pavlu VI. Pogovori so se sukali okoli teme razmerja med Cerkvijo in državo v Poljski. Isti je bil tudi predmet razgovorov med Pavlom VI. in poljskim zunanjim ministrom Olszowskim, ko se je ta pred kratkim mudil v Vatikanu.

vlada, katero podpirajo oborožene sile, v svojem protimarksističnem boju ne bo ostala na pol poti. Zato napovedujejo, da bo v kratkem izdala poseben zakon, ki bo prepovedal vsakršno marksistično in prevratno delovanje.

„Pamet se upre zlu z veliko napadalnostjo, če mu pomaga jeza s tem, da se postavi na njeno stran.“

Sv. Gregor Veliki Moralija in Job, 5, 45

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Pogodba, ki jo je pretekli ponedeljek podpisala v Asunciónu podpredsednica gospa María Estela Martínez de Perón, je izredne važnosti tako za argentinsko gospodarsko življenje, kot za nadaljevanje dosedanje linije v zunanji politiki. Ni to le gospodarski dosežek, marveč tudi diplomatski uspeh, katerega je Argentina resnično potrebovala.

Pogodba se nanaša na skupno gradnjo elektrarne na reki Paraná v višini Yaciretá-Apipé, in tudi celotni kompleks nosi to ime. Zmogljivost elektrarne bo presejala tri milijone kilovatov letno. Da je do nje prišlo, je bilo treba prebroditi številne težave, zlasti nesoglasja, pa tudi diplomatskih zaprek. Na reki Paraná imajo namreč pripravljeno gradnjo hidroelektrarne tudi Brazilci, ki v tem pogledu prednjačijo pred Argentinci. Njihov „Sete Quedas“ ima predvideno tako razsežnost, da bi lahko kontrolirali vodni kurz celotnega sistema reke Paraná. Prav zato je Argentina ta problem predstavila pri komisiji za obrambo narave pri Združenih narodih, kjer so pred dnevi z veliko večino potrdili argentinsko tezo, s čemer je Brazilija doživela velik prestižni udarec. Če temu sedaj dodamo podpis pogodbe Yaciretá-Apipé, lahko ocenimo važnost dogodka.

Predsednik države general Perón ni mogel potovati v Paragvaj, ker še vedno pazi na svoje zdravje. Je pa pretekli petek že odšel v vladno palačo, kjer je sprejel udeležence kongresa za socialno skrbstvo. Ob tej priliki je tudi imel nagovor, v katerem je med drugim objavil zvišanje pokojnin v razmerju 30 odstotkov.

Kar se pa tiče povišanja plač, teče precej ostra debata med predstav-

Sprememba v tajništvu NO za Slovenijo

V ustanovni listini Narodnega odbora za Slovenijo je predvideno da ima ta ustanova dva enakovredna tajnika. Od teh določil enega vodstvo SLS-SKD, drugega pa SDS. V zadnjih letih je bil tajnik NO določen od vodstva SDS Dr. Ljubo Sirc, univerzitetni profesor v Glasgowu. Dr. Sirc pa je iz NO izstopil in je vodstvo SDS sprejelo njegov odstop. Na njegovo mesto je imenovalo dosedanjega člana NO Dr. Petra Urbana. Tako sta sedaj tajnika NO: od SKD-SLS Dr. Ludvik Puš iz New Yorka in od SDS Dr. Peter Urbanc iz Toronta.

POPRAVEK

Prosimo cenjene bralce, da popravijo neljubo napako, ki se je vrnila v zadnji številki. V podpisu pod sliko zasedanja avstrijske sinode se mora pravilno glisati, da je dr. Valentin Inzko v prvi vrsti drugi od leve.

Dr. Ludvik Puš.

WATERGATE

Nedavno tega me je obiskal v New Yorku prijatelj iz Buenos Airesa, ki je član uredniškega odbora Svobodne Slovenije. Med živahnim razgovorom o tekočih problemih slovenske ideološke emigracije, se naenkrat obrne proti meni: „Veš kaj mi je ta hip prišlo na misel? Da bi ti sestavil za Sv. Sl. opis dogodkov o Watergate aferi, ki pretresa Ameriko in o nji govori ves svet. Časopisje v Argentini o zunanjepolitičnih zadevah zelo malo piše, o tem ameriškem škandalu prinese tu in tam le kratka, površna poročila. Slovenski ljudje bodo gotovo z zanimanjem brali koncizno napisan razvoj dogodkov o tem predmetu, ki utegne zapustiti kvarne posledice ne le za Ameriko, ampak vplivati na svoj način na razvoj dogodkov širom sveta. Ali bi se ne hotel uvesti k pisalniku in napisati nekaj člankov?“

Predlog se mi je zdel umesten in sem obljubil, da bom mislil na to. Toda pisati o takih stvareh je kočljiva zadeva, o aferi z imenom Watergate pa še toliko bolj, ker se problemi iz dneva v dan kopičijo, med seboj prepletajo, zapletajo in komplicirajo, tako, da ne veš, kje bi zagrabil, kaj podčrtal kot važno. V celotnem spletu te afere je več ali manj vsak deleč po svoje pomemben, če ga izpustiš danes, ti bo jutri manjkal členek v celotnem razvoju. Vendar bom

dano obljubo poskusil izpolniti kar mogoče pregledno, čeprav se bom moral zelo omejevati, sicer bi se vsebina raztegnila na celo povest, ali bolj prav, detektivski roman.

Preden nadaljuje to branje, bi vsakemu priporočil poiskati v zadnjem „Zborniku“ (za 1971—72) moj sestavek „Ameriška demokracija in dolar“. Tam bo našel opis dokaj svojevrstnega volivnega postopka, karakteristiko obeh vodilnih strank ter ogromno vlogo denarja posebno pri volitvah predsednika republike. Šele v tem okviru bo slika o Watergate razumljiva, bolj izrazita pa tudi bolj zanimiva. Opisoval bom celoten razvoj in potek afere s predpostavko, da ono mojo razpravo poznate in ne bom obremenjeval tega spisa s stvarmi, ki so tamkaj prikazane in razložene.

V poročilu, ki sem ga napisal za Sv. Sl. o poteku in rezultatih zadnjih predsedniških volitev v ZDA (v Sv. Sl. 30. novembra 1972 in treh zaporednih številkah), pravim sledeče: „Znamenja se pojavljajo, da bo Nixon teško vozil s sovražnim kongresom... ker so se pri volilni borbi dogodile zelo nečedne stvari proti nekaterim demokratskim kandidatom osebno, zlasti pa proti demokratskemu glavnemu stanu, ki je bil po republikanskem naročilu napaden... Če je take grobobje mogel pogoltniti navaden drža-

vljan, jih ne bo mogel kongresnik ali senator. Zato napovedujejo, da bo imel prezident težke čase v kongresu, kar mu bo ves čas grenilo njegovo zmago, čeprav je bila „landslide“.

Ta napoved se je točno in stoprocentno izpolnila in se izpolnjuje. Veliko volivno zmagoslavje Nixona in njegovih sodelavcev se je začelo kmalu po inauguraciji dne 20. januarja 1973 pretvarjati v politično polomijo ogromnih obsežnosti, v prvi vrsti za Nixona, potem za njegove podpornike, ki so volivno kampanjo zamislili, organizirali in izpeljali, nazadnje pa tudi za republikansko stranko samo, pod katere okrilju se je vse izvedlo in dogodilo, čeprav se ta brani nositi odgovornost. Dokler je bil Nixon globoko zapleten v reševanje vietnamskega vojskovanja, ki se je konec januarja končalo z zelo majavnim premirjem, je vprašanje grdih volivnih zlorab telo pod pepelom za silo pogašenega požara, vodilni demokratski politiki so opozarjali javnost, da ni pozabljeno in da bo prišlo ob svojem času na dnevni red z vso oštrastjo.

Res je prišlo, se koncentriralo na vdom v demokratske stranke glavni stan na stavbenem kompleksu novih, modernih zgradb z imenom Watergate (krajevni naziv za mestno sekcijo Washingtona) in se korak za korakom razvijalo v velik škandal številnih volivnih trikov in zlorab ter na brezvestno postopanje Nixonove administracije. Ko leto dni po zadnjih predsedniških volitvah to pišem, je škandal zajel celo vrsto doslej najbolj

mogočnih in oblastnih javnih osebnosti in umazani valovi vse bolj usodno pljuškajo ob poštenost in integriteto moza, ki so ga Amerikanci ponovno izvolili za svojega voditelja z doslej nezabeleženo večino, in ga hočejo imeti takega, da ga lahko vsestransko spoštujejo in mu nemejeno zaupajo. Prav v tem je jedro te največje krize, kar jih beleži 200 letna zgodovina Združenih držav.

Da je mogoče dogodke od vloma v Watergate naprej pravilno razumeti, moramo takoj spočetka pokazati na glavne elemente, ki so od njih pripeljali. Največji in glavni je taj, da je Nixon hotel biti spet izvoljen za vsako ceno. To je težka obremenitev, a je nesporno dejstvo. On ni politična osebnost, ki bi izžarevala karizmo in volivce pritegovala — ravno obratno. Zato je dvoje zelo važnih volitev zgubil, tem lažje, ker predstavlja tudi stranko, ki protežira bogataše in se na njihovem denarju bohota. Propadel je nasproti Kennedyju v predsedniških volitvah l. 1960, kmalu nato pa še pri gubernatorskih volitvah v domači državi Kaliforniji. Velja torej za politika, ki na volitvah zgublja (loser), a to je v Ameriki zelo nevaren atribut. V Belo hišo je prišel leta 1968 ne iz lastne politične moči ali moči njegove stranke, marveč zaradi nesrečnega razsula demokratske stranke, ki so ji sredi volivne borbe ubili Roberta Kennedyja, nakar je na viharni konvenciji v Chicagu, zgodovinsko znani zaradi razcepjenosti in konfuzije, za kandidata bil izbran H. Humphrey, težko

obremenjen z Johnsonovo vojno v Vietnamu kot njegov Vice-President. Ta dejstva so odprla Nixonu vrata v Belo hišo, in on je to dobro vedel. Pri sedanjih volitvah bo najbrž politična konstelacija povsem drugačna, tako se je bal, in izguba volitev bi bila verjetna tem bolj, ker ga je zelo obremenjeval Vietnam in še vojaške akcije v Kambodži, zvezane z bučnimi demonstracijami doma, katerih višek so bile študentske žrtve na univerzi Kent.

Na drugi strani je Nixon ponovno dokazal v dejanjih, kako zelo ljubi oblast in moč, do katere se je povzpел s tolikim trudom po vseh žrtvah ponovnih porazov, ki mu pa niso ubili volje. Sedaj uživa oblast kot sad svoje vztrajnosti in je ne sme zgubiti. S to zavestjo je gledal na bližajoče se volitve, od njega se je širila infekcija na obširni štab osebnih svetovalcev in sodelavcev v Beli hiši.

Tudi bližajoča se proslava 200 letnice obstoja republike, ki pade v prihodnjo dobo štiriletnega prezidentstva, je igrala svojo vlogo pri razvoju prepričanja, da je volitve treba dobiti za vsako ceno. In še kup osebnih karier množice ljudi, ki so se grel ob oblasti in niso bili pripravljeni svojih pozicij zgubiti, je padlo na tehtnico vesolja: za vsako ceno.

V takem vzdušju se je osnoval republikanski komite za zopetno izvolitev Nixona, na čigar čelo je stopil dotodanji pravosodni minister John Michell in se mu je pridružila jata sposobnih mladih juristov na vodilna mesta volivne kam-

SLOVENCİ V ARGENTINI

(Nadaljevanje iz 3. str.)

besedah podal oznako pesnika ter njegove vrednosti v literarnih zgodovinah v domovini, ki govore o njem, pa tudi ovire, ki ne dopuščajo, da bi Balantič sam govoril s svojo pesmijo, ki še v 30 letih po smrti ni doživela natisa, da bi jo spoznal ves narod. Do tedaj pa je dolžnost emigracije, da ta biser slovenske poezije ohrani čistega do časa, ko bo postal „pojoče srce“ vsega globalnega slovenstva, tu in v domovini. Po njegovem govoru je možki zbor pevskega zbora Gallus pod vodstvom dr. J. Savellija zapel dve pesmi: Večerni ave in Imel sem ljubici dve, s čemer se je zaključil lep spomin v buenosaireskem radiu.

RAMOS MEJIA

Roditeljski sestanek

V nedeljo, 18. t. m., se je vršil roditeljski sestanek ob navzočnosti številnih udeležencev v dvorani Slomškovega doma, ki je kulturni dom Slovencev v Ramos Mejiji.

Pozdravnim besedam predsednika šolskega odbora Marijana Lobode je sledilo poročilo blagajničarke ge. Škrabove, ki je v kratkih in jedrnatih besedah prikazala gospodarsko stanje šole, s pozitivno bilanco. Referentka je žela splošno odobravanje.

Sledilo je poročilo voditeljice slovenske šole ge. Halane Malovrhove. Z izbranimi besedami je nodela potek celotnega delovanja šolskega tečaja: tedenski poug, igrice, nabirke v dobrodelne namene, radijska oddaja Slomškove ure, sodelovanje pri domobranski proslavi, prireditve očetovskega, materinskega in otroškega dneva, tombola, izlet, miklavževanje, udeležba pri sv. mašah... vsega tega in še mnogo več so bili deležni otroci v tem tečaju. Ne trud, ne žrtve niso ovirale učiteljstva, da bi ne sledili zastavljenemu cilju: pomagati otrokom k izoblikovanju svoje osebnosti v značaj dobrega, slovenskega, krščanskega človeka. Besede zahvale so sledile vsem in vsakemu posebej: učiteljstvu, staršem in otrokom, da je vsak po svojih močeh do rinesel svoj zidak za dosego tega vzvišenega cilja.

Odobravanje udeležencev je bilo znak hvale in priznanje gospej Malovrhovi. V drugem delu roditeljskega sestanka

BOŽIČNICA NA SLOVENSKI PRISTAVI

V skladu s prelopo našo svetovonočno tradicijo, bo Zveza slovenskih mater in žena tudi letos priredila božičnico in sicer na Pristavi v Castelarju, v nedeljo, 23. decembra, ob sedmih zvečer.

Upamo in pričakujemo, da se bodo ob tej božičnici zbrali stari in mladi, ki jim skrivnost Svete noči ni zgolj kole-darska letnica, ampak spričevalo naše žive vere v rojstvo Odršenika.

Žene in matere, ki žive v svojih domovih, raztresenih okoli Pristave, so znane po svoji požrtvovalnosti in spretnosti, zato smo prepričani, da se bodo tudi letos potrudile in nas presenetile z vsem, kar nam morejo nuditi pridne ženske roke. Naj ta božičnica znova izpriča, da se Slovenci v Argentini ob jalsicah čutimo kot ena sama slovenska družina. Naj bo družinska vez močna, kakor je bila močna družinska vez med Jezuškom in njegovo božjo Materjo in njegovim božjim Očetom.

Prisrčno vabljeni vsi!

DR. JUAN JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed.
Zahtevajte določite ure na
telefonu 49-5855 in 628-4188

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20

JAVNI NOTAR FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

je gospa Iva Vivotova, priznana vzgojiteljica, razvijala globoke misli o vzgoji otroka, zlasti še o lepem vedenju. Citati iz bogate literature — A. M. Slomšek, Franc Levstik, Tihomir Toth, Urbanus... — so krasili njene misli, ki so težile v to, da vzbude v poslušalcih resno odgovornost vzgojiti otroke tako, da bodo znalji ceniti in si prizadevati za dosego dobrote in plemenitosti, ki je „nekaj lepega, zelo lepega, a hkrati zelo preprostega, nič izumetničenega, razkazujočega se, bahavega.“

Z burnim ploskanjem so vsi navzoči izrazili svoje odobravanje. Z zahvalnimi besedami vsem govornikom in navzočim je Marijan Loboda zaključil roditeljski sestanek. n. t.

SVOBODNA SLOVENIJA bo izšla

še 13. in 20. t. m. številka ob 20. t. m. bo dvojna in obenem božična, zaradi praznikov v zadnjem tednu letošnjega leta. Vsi, ki želijo objaviti čestitke ali oglase v božični številki, naj jih pošljejo naši upravi čimprej, najkasneje do nedelje 16. decembra.

Po športnem svetu

V drugi zvezni rokometni ligi je jenski prvak postal ljubljanski Slovan, ki je v zadnjem kolu premagal zadnje uvrščeno Sevnico s 17:13. Slovan je v 11 tekmah le enkrat izgubil. Drugo mesto z 18 točkami je zasedlo Celje, na 9. mesto pa so se uvrstili šoštanjci.

Knjiga rekordov „Guiness“, ki jo izdajata v Angliji brata McWitler, je tudi dosegla rekord: 20. izdajo, skupna naklada pa je 12,5 milijona. V knjigi je na 342 straneh najti najrazličnejše rekorde, ne le športne dosežke. Tako je na primer podatek o največji vsoti za boksaarja, ki so jo izplačali Frazerju in Clayu 8. marca 1971: Oba sta dobila po 2,5 milijona dolarjev.

Amaterji? Košarkarska zveza Jugoslavije je nagradila igralce, ki so v Barceloni osvojili prvenstvo Evrope. Šolman, Tvrdić, Slavnić in Čošić so dobili po 10.000 dinarjev; Plešaš, Jelovac, Dalipagić in Marović po 8.000; Kičanović 4.500; Ivković, Knežević in Jerkov po 2.500; trener Novosel je tudi dobil darilo v znesku 10.000 dinarjev.

OPERA SEZONA V TEATRO COLON

Zaradi pomanjkanja prostora bomo s pregledom umetniškega dogajanja v Teatro Colón nadaljevali v prihodnji številki.

ZBORNİK SVOBODNE SLOVENIJE

za leti 1971-1972

ki obsega 456 stranj in 88 ilustracij.

V Argentini imajo v prodaji Zbornik: Buenos Aires. V Slovenski hiši uprava Svobodne Slovenije in Dušnopastirska pisarna; Naš dom San Justo: Filipič Marijan; Slomškov dom: Šifer Marijan; Slovenski dom v San Martinu: ga. Potočar Milena, Dimnik Ivan (Villa Libertad) in Obržan Stanko (Churruca); Slovenski dom Carapachay: Žnidar Ivan, Senk Franc (Olivos); Slovenska čas: Lužovec Janez; Slovenska pristava: Kopač Ivan; Berazategui: Cvetko Anastazija; Bariloče: dr. Vojko Arko; Mendoza: Rudolf Hirschegger.

Cena Zbornika je izredno nizka: samo 80 pesov. Za pošiljatev po pošti je doplačati 5 pesov.

Pohitite z nakupom! Ne bo Vam žal! Vsakdo bo našel v njem zanimivo branje!

V nedeljo, 9. decembra, vsakoletna prireditev, ki jo prireja slovensko

ZAVETIŠČE

dr. Gregorija Rožmana

ob 11 sv. maša za prvega predsednika in ostale umrle člane. — Opoldne: asado in kakor vedno prijetna družabnost. — Sodeluje Zveza žena in mater z bogato založenim božičnim štantom. Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

Prosimo, prinesite pribor s seboj!

POČITNIŠKI DOM V CORDOBI

Bo odprt le od 28. decembra 1973 do 28. februarja 1974. Vendar za časa otroške kolonije ni mogoče sprejeti nikogar več. Kdor želi po 12. januarju do 23. februarja priti v počitniški dom v Córdoba, naj sporoči čimprej na naslov: Hanželič Rodolfo, Champagnat 55, Luján, Pcia B. A. Dr. Hanželiča nekaj dni ne bo v Lujanu, zato bo na pisma tega časa odgovoril šele po 12. decembru. Po 23. decembru pa pisati na naslov: Dr. Hanželič, San Esteban, Sierras de Córdoba. Vsa pisma naj bodo priporočena (certificado). Vozne listke kupiti šele po prejemu odgovora, da je prostor zagotovljen.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Mladinski koordinacijski svet se sestal 14. dec. ob 20. uri v prostorih Zedinjene Slovenije.

Seja Medorganizacijskega sveta bo 21. dec. ob 20. uri za določitev datumov prireditev v prihodnjem letu.

Zedinjena Slovenija se zahvaljuje vsem, ki so sodelovali pri vseslovenski tomboli v Slomškovem domu, posebna zahvala g. dr. Hanželiču, dirigentu M. Šijancu in nadzorniku Petelinu, ki so darovali v knjižni sklad ZS po 1.000.— novih pesov. Hvala rojakom iz notranjosti dežele, zlasti iz Mendoza in Miramara. Posebna hvala odboru Slomškovega doma in predsedniku pripravljalnega odbora Janezu Bruli. Izreden uspeh, ki smo ga dosegli je uspeh vseh, ki so na kakršenkoli način sodelovali.

Proslava tisočletnice škofje Loke

Škofjeločani — iz mesta in obeh dolin — bodo s svojimi prijatelji proslavili tisočletnico ustanovitve škofjeloškega gospodarstva l. 973 v nedeljo, 16. t. m., v gostinski sobi Našega doma v San Justu ob pol 6 popoldne. Na sporedu je več recitacij pesmi o Loki in okolici ter predavanje Jamnikovega Tineta o zgodovini loškega gospodarstva z več kot sto diapozitivi. Tudi pogovor o razmerah med drugo svetovno vojno ter sploh o dogodkih v našem domačem kraju. Pridite z družinami. Postrežba, kakor si bo kdo sam želel. Vstop prost.

Seja profesorskega zbora Srednje šolskega tečaja bo v petek, 14. decembra od 19 v Slovenski hiši. Udeležba obvezna.

OBVESTILA

SOBOTA, 8. decembra 1973:

V Našem domu v San Justo prihod sv. Miklavža, ob 20.

V Slovenskem domu v San Martinu sklep slovenske šole, nato miklavževanje.

V Slovenskem domu v Carapachayu ob 7 zvečer zaključek šole in prihod sv. Miklavža.

V Slovenski vasi ob 17 sklep šole.

NEDELJA, 9. decembra 1973:

V Slovenski cerkvi Marije Pomagaj prvo sveto obhajilo.

V Zavetišču škofa dr. Gregorija Rožmana celodnevna prireditev.

Sv. Miklavž bo obiskal Ramoške otroke v Slomškovem domu ob 20.

SOBOTA, 15. decembra 1973:

V Slovenski hiši ob 19 prihod sv. Miklavža za dekleta in fante.

Večer slovenske mladinske godbe v Slomškovem domu ob 20.30. Vabljeni!

NEDELJA, 16. decembra 1973:

V Slovenskem domu v Carapachayu ob 11.30 sv. maša za pok. Brankota Vrčona. Po maši skupno kosilo. Dobiček gre v korist slovenske cerkve Marije Pomagaj.

V Našem domu v San Justu ob 17.30 škofjeloška proslava ob tisočletnici.

V Slovenskem domu v Carapachayu ob 16 sestank fantov in deklet.

SREDA, 19. decembra 1973:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 18.30 redni sestanek Lige žena-mati z nadaljevanjem razgovora o ločitvi zakonca.

SOBOTA, 22. decembra 1973:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 19.30 božični družinski večer z božičnim sporedom in skupno večerjo.

NEDELJA, 23. decembra 1973:

V Slovenskem domu v San Martinu božični zajtrk.

Zvezna občna zbora ŠDO in SFZ v Slovenski hiši ob 10.30.

ROŽIČ, 25. decembra 1973:

V Slovenskem domu v Carapachayu igra „Dva para se ženita“.

NEDELJA, 30. decembra 1973:

Mladinski izlet.

V Slovenskem domu v San Martinu po sv. maši redni občni zbor.

PONEDELJEK, 31. decembra 1973:

V Slovenskem domu v San Martinu silvestrovanje ob zvokih Duc in altum.

VEČER SLOVENSKE MLADINSKE GODBE

v soboto, 15. decembra, ob 20.30

v Slomškovem domu, Castelli 28, Ramos Mejia.

Vabljeni!

TISOČLETNICA ŠKOFJE LOKE

v gostinskih prostorih Našega doma v San Justu v nedeljo, 16. decembra ob pol 6 popoldne.

Predavanje Jamnikovega Tineta s številnimi diapozitivi

Vabljeni vsi škofjeločani in njihovi prijatelji.

Vstop prost.

Postrežba po želji.

KINTA SLOGA

Del Cielito 279 — Villa Udaondo

Sezona 1973/74 od 2. 12. 1973 do 10. 3. 1974. V času sezone vstop za člane in njihove družine s posebno izkaznico, katero dobite v zadržni pisarni ali pa tudi na kinti z \$ 2.— in proti plačilu posebne sezonske pristojbine, kot sledi.

a) Sezonska — odrasli	\$ 80.—
b) Sezonska — mladinska (od 14—18 let)	\$ 40.—
c) Nedeljska — odrasli	\$ 7.—
č) Nedeljska — mladinska	\$ 4.—
d) Delavniška — odrasli	\$ 5.—
e) Delavniška — mladinska	\$ 3.—

Otroci do 14. leta imajo prost vstop z izkaznico staršev (\$ 2.—), v njihovem spremstvu ali v spremstvu druge odrasle osebe, ki lahko prevzame odgovornost zanje. Ne pošiljajte otrok samih, brez varstva, na kinto. Osebe nad 60 letom, ki pridejo na kinto kot spremstvo in se ne mislijo kopati v bazenu, imajo prav tako prost vstop, z izkaznico za \$ 2.—. Nedeljska vstopnina velja tudi za sobote, zapovedane cerkvene in državne praznike in za pustni ponedeljek in pustni torek. — Zavoljo čiščenja in menjavne vode v bazenu bo kinta vsak četrtek ves dan zaprta. Na prošnjo mnogih ponovno prosimo, da poskrbite za dostojne kopalne obleke, prepovedana pa je uporaba „minimalk“ in „bikini“. Prav tako prosimo, da upoštevate tudi ostala priporočila za vzdrževanje reda in snage, ki bodo pravočasno vsem obiskovalcem na razpolago.

VELIKA IZBIRA NAJBOLJŠEGA POHIŠTVA

MUEBLES

LUKY

Frente Estación EZEIZA
Ruta 205
T. E. 295-1197

LUKA MILHARČIČ

Električni aparati

Izključni zastopniki: Hitachi — National — Crown — Ranser — Panoramic — Aurora — Saccol — Columbia — Westinghouse — Godeco — Tonomac — Gamuza — Olivetti — Kenia — Champion — Marshall

Podružnice

CARLOS SPEGAZZINI
Avda. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO
Almafuerte 3230

Vsem znancem, prijateljem in rojakom sporočamo žalostno vest, da je dne 6. nosenbra, na poti od svete maše, umrla v domovini naša draga

sestra Marjeta Anastazija Munda

Dolga leta je delovala v redu slovenskih šolskih sester. Ohranimo jo v hvaležnem spominu in molimo za večni pokoj njene duše.

v imenu vsega sorodstva.
brat Alojzij Munda

Buenos Aires, Gajevci.